

[Pelle Voigt]

Jeg vil godt i den forbindelse stille et spørgsmål til hr. Arne Melchior, som udtrykte en, synes jeg, forstælig og rigtig vrede over kong Husseins massakre på palæstinenserne, Den Sorte September. Er det hr. Arne Melchiors holdning, at palæstinenserne i stedet for at få deres nationale selvstændighed skal sendes tilbage til det Jordan, som begik denne massakre, som hr. Arne Melchior stod heroppe og tog afstand fra for et øjeblik siden?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal ganske undlade at besvare hr. Pelle Voigts spørgsmål. Jeg betragter dem som ufor-skammede. Hr. Pelle Voigt har intet at bygge på, af, hvad jeg har sagt i dag eller tidligere, at jeg taler om to standarder eller to slags rettigheder eller to slags mennesker. Den slags spørgsmål er så langt nede, at jeg i hvert fald holder mig for god til at indgå i en diskussion på de vilkår.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg har ikke antydnet noget som helst om, hvad hr. Arne Melchior måtte mene eller ikke mene, men stillede hr. Arne Melchior det klare, konkrete spørgsmål, som vi også diskuterede i forbindelse med dagsordenen her i dag: Er palæstinenserne et folk af en sådan beskaffenhed, at de har ret til en selvstændig stat, eller er de et folk af en sådan beskaffenhed, at det kan de ikke få? De kan måske få en hel masse andet, men en stat kan de ikke få.

Når jeg spørger hr. Arne Melchior, er det naturligtvis, fordi jeg gerne vil have at vide, hvad hr. Arne Melchior mener. Jeg vil ikke stikke hr. Arne Melchior noget som helst i skoene. Jeg hørte hr. Per Stig Møller, som hr. Arne Melchior lænede sig kraftigt op ad i sit indlæg, tale om selvbestemmelse som noget universelt, som noget, der med ens vægt skulle gælde for alle, hvad der var noget af det i hr. Per Stig Møllers indlæg, jeg satte størst pris på.

Derfor spørger jeg – jeg synes ikke, der er nogen grund for hr. Arne Melchior til at agere fornærmet i den anledning – ganske roligt og afslappet: Kan hr. Arne Melchior forestille sig den tanke, vil hr. Arne Melchior i forbindelse med en fredsordning være med til, at palæsti-

nenserne får deres egen selvstændige stat? Det er væsentligt, for når vi taler om selvbestemmelse, så er det et spørgsmål, om den selvbestemmelse er en by i Rusland eller den betyder noget konkret og noget virkeligt, og det spørgsmål må vi jo tage stilling til på et eller andet tidspunkt.

Jeg ser, at hr. Arne Melchior markerer, at han ikke ønsker at besvare spørgsmålet. Det synes jeg er et problem, men det er hr. Arne Melchiors problem og ikke mit.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Således provokeret skal jeg ikke undlade at sige, at jeg ikke har disse problemer, som hr. Pelle Voigt påstår der foreligger.

Jeg har klart sagt, at der intet holdepunkt er for hr. Pelle Voigt i noget, jeg har sagt i dag, sagt og skrevet tidligere, og jeg har faktisk ikke været helt stilfærdig om disse ting. Hr. Pelle Voigt har ikke noget holdepunkt for sine insinuationer om dobbelt standard. Der var en hel masse om, at nogle er de besejrede, nogle er de regerende, og nogle er de regerede. Jeg har aldrig givet udtryk for noget sådant. Jeg har givet udtryk for det modsatte.

Hr. Pelle Voigt ville ikke stille det spørgsmål om hvem som helst ellers. Derfor mener jeg, det er både fornærmende og ondsindet af hr. Pelle Voigt at stille det spørgsmål. Denne del af debatten er for mit vedkommende hermed slut.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg ville ellers have startet med at sige, at jeg var mægtig glad for at komme lige efter hr. Arne Melchior, fordi han kom ind på, hvad der betyder så utrolig meget i denne sag, hvor vi taler om Israel sammen med og kontra Palæstina. Jeg er ked af den sidste lille debat, men lad os hoppe hurtigt hen over den.

Vi taler her om en gammel nation og en ny stat. Vi taler om Israel, som har eksisteret i fyrretyve år. Staten blev skabt på grundlag af, at man ønskede fred for jøder. Man ønskede en stat, hvor de kunne være i fred. Der gik ikke mange år, før den fred blev brudt – ikke af Israel, ikke af den regering, der sad der, men af alle dens naboer. Jeg erindrer ikke en eneste gang at have set eller hørt nogen, der påstod, at Israel